

12. TRETJI IZZIV: ŽIVA OBČESTVA

Namesto poudarjanja množičnosti bomo odkrivali in ustvarjali živa občestva, v katerih bo posameznik ustvarjalno sodeloval in celostno osebno rasel (PiP 64).

I. DUHOVNA POGLOBITEV

I. Svetopisemski odlomek

Moderator prebere odlomek ali za branje zadolži enega izmed članov ŽPS.

Prerekanje, kdo je večji (Lk 22,24-30)

Med njimi je nastal tudi prepir, kateri izmed njih se zdi največji. On pa jim je rekel: »Kralji narodov gospodujejo nad njimi in njihovi oblastniki se imenujejo »dobrotniki«. Med vami pa naj ne bo takó, ampak največji med vami naj bo kakor najmlajši in predstojnik kakor strežnik. Kdo je namreč večji: kdor sedi pri mizi ali kdor streže? Ali ne tisti, ki sedi? Jaz pa sem sredi med vami kakor tisti, ki streže. Vi ste vztrajali z menoj v mojih preizkušnjah. Prepuščam vam kraljestvo, kakor ga je meni prepustil moj Oče, da boste jedli in pili pri moji mizi v mojem kraljestvu in sedeli na prestolih ter sodili dvanajst Izraelovih rodov.«

II. Uvodno razmišljanje

Moderator prebere odlomek ali za branje zadolži enega izmed članov ŽPS.

Jaz pa sem sredi med vami kakor tisti, ki streže (Lk 22,24-30)

Beseda prepir se v celotni novi zavezi pojavi le na tem mestu. Beseda označuje veliko željo po zmagi, željo po prevladi nad drugim, kar je izvor vseh vojn in bojevanja med ljudmi. Zdi se, da dolga kateheza ni še prav veliko spremenila srca učencev! Pred kruhom kraljestva – ponižnostjo Sina človekovega, ki se izroči – se pokaže greh sveta: protagonizem oziroma hlepenje po vodilni vlogi. Izvir, iz katerega prihajajo vse delitve med ljudmi in v Cerkvi – četudi so zakrinkane na nešteto načinov –, ne more biti drug kot želja po samouveljavitvi. Ta želja je sebičnost, smrtonosni sad kačinega strupa. Tudi jaz sem poklican, da ta smrtonosni sad, to sebičnost prepoznam v sebi. Šele ko jo bom prepoznal, bom razumel, da me je Kristus vzljubil in daroval zame sam sebe (Gal 2,20), ker je prišel v svet zato, da bi rešil grešnike, med katerimi sem jaz prvi (1 Tim 1,15). Le tako lahko naredim evharistijo, torej se zahvalim za Očetovo zastonjsko ljubezen v Sinu, darovanemu meni. Protagonizem oziroma hlepenje po vodilni vlogi je otroška bolezen človeka, kateremu se zdi, da ni ljubljen, in ki ne zna ljubiti. Resnična veličina ni napihnjenost jaza – temveč izpraznjenje tistega, ki ljubi. Edina oblast je svoboda streči oziroma služiti, pri čemer je ta svoboda nasprotje sužnosti tistega, ki zasužnjuje. Mi smo poklicani k tej svobodi. Stavek: »jaz pa sem sredi med vami kakor tisti, ki streže« je najlepša definicija, ki jo da Jezus o sebi, in je resnično razodetje njegove božanskosti. Bog je ljubezen in ljubezen ni v besedah, ampak v dejanjih in v samem življenju, ponujenem v službo ljubljenemu. Ko bo Jezus navzoč med nami, bo vedno navzoč kot tisti, ki streže. Temeljni moment vere je sprejetje tega, da nam on

streže in nam umiva noge. Kristjan je tisti, ki zastonjsko streženje oziroma služenje svojega Gospoda prepozna kot izvir lastnega življenja. Le tako ima lahko delež z njim in ljubi, kakor je ljubil on.

(Po: Silvano Fausti, *Skupnost bere Lukov evangelij*, 735-739)

III. Osebno razmišljanje

Moderator spodaj navedeni vprašanji zapiše na lističe, ki jih pred premišljevanjem razdeli članom ŽPS oz. jo projicira na platno.

Trajanje: 10 minut

Vsak član ŽPS v tišini ali ob tihi glasbi osebno razmišlja in si odgovori na spodnje vprašanje:

1. *Kako prepoznavam in uresničujem svoje poslanstvo v občestvu?*
2. *Ali moje življenje ljudem, s katerimi se srečujem, odseva živo vero v Jezusa Kristusa?*

Nato vsak v tišini izreče prošnjo: *Prosim Gospoda, da bi se vedno zavedal/-a svojega poslanstva oznanjevanja.*

II. NAČRTOVALNO DELO

I. Namen

Živa občestva cerkve in njihovi posamezni člani bodo z novo apostolsko gorečnostjo vabili in spremljali brate in sestre k osebni veri, k osebnemu srečanju s Kristusom kot Odrešenikom človeka, da bi se drug drugemu lahko darovali v ljubezni (PiP 59).

II. Metoda dela: Galerija

Trajanje: 20 minut

Prostor: dovolj velik prostor, da na stene lahko nalepimo nekaj plakatov in okoli vsakega plakata stoji nekaj udeležencev

Število udeležencev: 5-7 v eni skupini

Opis: Metoda galerija je delo v naključnih skupinah, ki se zberejo okoli vprašanja. Omogoča nabiranje idej in s tem širjenje in poglobljanje teme.

Izvedba: Na vsako izmed miz položimo plakat ali pa plakate nalepimo na stene dovolj vsaksebi, da je mogoč normalen potek dela.

Na toliko plakatov, koliko je oblikovanih skupin (ena skupina: 5-7 članov), zapišemo po eno vprašanje, na katerega člani vsake skupine v 7 minutah zapišejo svoje ideje. Po končanem zapisovanju odgovorov v prvem krogu dela, ki ga po 7 minutah prekinemo, se vsaka skupina premakne k

naslednjemu plakatu, na katerem je drugo vprašanje, na katerega člani znova zapišejo odgovore. Postopek ponovimo še tretjič, tako, da vse skupine odgovorijo na vsa tri zastavljena vprašanja.

Vprašanja, ki jih zapišemo vsako na svoj plakat, so sledeča:

1. *Kaj ovira delovanje živih občestev v naši župniji?*
2. *Kaj spodbuja delovanje živih občestev v naši župniji?*
3. *Katere so neizkoriščene priložnosti za ustanavljanje živih občestev in njihovo dobro delovanje v naši župniji?*

ali:

II. Metoda dela: H-metoda

Trajanje: 20 minut

Prostor: tak, ki omogoča skupinsko delo.

Število udeležencev: od 4 naprej, če je za lažje delo potrebno, se razdelimo v skupine po 6-8 ljudi

Opis: Metodo uporabljamo za vrednotenje dela v preteklosti, vrednotenje situacije na nekem področju, iskanje novih predlogov. Uporabljamo jo kot podlago za izdelavo akcijskih načrtov.

Pripomočki: plakat ali papir velikosti A1 za vsako skupino (če delo izvajamo v več skupinah), kakšen dodaten plakat, flomastri različnih barv, samolepilni lističi

Izvedba: Plakat postavimo leže in na njem narišemo veliko črko H (glej sliko spodaj).

Člani skupine na samolepilne lističe napišejo odgovor na vprašanje: <i>Kaj ovira delovanje živih občestev v naši župniji?</i> in jih nalepijo v ta prostor.	Na vodoravni črti črke H ocenimo področje, ki ga obravnavamo, z oceno od 1 do 10. Vsak član skupine svojo oceno označi s piko, ki jo naredi s flomastrom. Skupna ocena je približna aritmetična sredina, ki jo napišemo v to polje.	Člani skupine na samolepilne lističe napišejo odgovor na vprašanje: <i>Kaj spodbuja delovanje živih občestev v naši župniji?</i> in jih nalepijo v ta prostor.
	1 10	
	Člani skupine na samolepilne lističe napišejo svoje ideje in predloge oz. odgovor na vprašanje: <i>Katere so neizkoriščene priložnosti za ustanavljanje živih občestev in njihovo dobro delovanje v naši župniji?</i> in jih nalepijo v ta prostor.	

Po končanem zapisovanju odgovorov vse listke prenesemo na skupni plakat z veliko črko H, da je vsebina razvidna vsem udeležencem.

III. Določitev ciljev

Trajanje: 20 minut

Na osnovi predlogov podanih na vprašanje *Katere so neizkoriščene priložnosti za ustanavljanje živih občestev in njihovo dobro delovanje v naši župniji?* oblikujemo **največ tri cilje**, ki jih želimo uresničiti v naši župniji.

Pri oblikovanju ciljev smo pozorni, da se:

1. izognemo temu, kar smo spoznali, da ovira delovanje živih občestev v naši župniji (in je razvidno iz odgovorov na 1. zastavljeno vprašanje) in
2. da upoštevamo to, kar spodbuja delovanje živih občestev v naši župniji (kar je razvidno iz odgovorov na 2. zastavljeno vprašanje).

IV. Načrt dejavnosti

Trajanje: 20 minut

Ko določimo cilje, se ob vsakem zastavljenem cilju nujno dogovorimo naslednje:

1. Zedinimo se, kdo bo **odgovorna oseba**, ki bo prevzela skrb in odgovornost za uresničitev določenega cilja.
2. Določimo način, **kako bomo cilj uresničili**, kdo vse bo pri tem sodeloval.
3. Določimo datum, **kdaj pričnemo z realizacijo** tega cilja in **do kdaj bomo cilj uresničili**.
4. Določimo datum, **kdaj bomo preverili, ali je bil cilj uresničen** (realizacija) in **kako je bil uresničen** (refleksija in evalvacija).

Ne pozabimo:

Ko določimo cilje, načrt dejavnosti in način preverjanja ciljev,
vse navedene podatke vnesemo v tabelo Pastoralni načrt župnije pod

Tretji izziv: živa občestva!